

Popis vzdělávacího programu - Studium pedagogiky pro učitele 2. stupně základní školy a učitele střední školy – kombinovaná forma

Název předmětu/bloku/modulu:	Úvod do pedagogiky
Cíle předmětu/bloku/modulu a jejich návaznost na Kompetenční rámec:	Posluchači se postupně orientují v hlavních myšlenkách a konceptech současné pedagogiky a v běžně užívané terminologii a pracovním slovníku vzdělávacích oborů, zvláště s výtvarným zaměřením. Seznamují se se základními skutečnostmi, pojmy a pracovními postupy běžné pedagogické praxe. Seznamují se s obsahem a principy Kompetenčního rámce AAU a možnostmi jeho využití ve vlastní praxi. Dovedou účinně reflektovat vlastní prekoncepty v oblasti výchovy a vzdělávání a postupně budují základy přijetí odborně podložených názorů, postojů a metod práce.
Metody a formy výuky:	Spíše kratší výkladové vstupy v kombinaci s metodou dialogu; soustavná práce s prekoncepty; důsledné využívání verbální reflexe vlastních zkušeností přítomných s procesem výuky, prostředím školy, jednáním účastníků výukového procesu a dalšími aktéry. Součástí předmětu je naslech v rozsahu jedné vyučovací jednotky ve vybrané škole a jeho reflexe a vyhodnocení.
Způsob ověření naplnění cílů účastníky:	Vypracování a prezentace seminární práce na téma Profil pedagoga/osobnost učitele + aktivní účast v závěrečném kolokviu s prezentací záznamů z naslechnů realizovaných v rámci praxe.
Stručná anotace předmětu/bloku/modulu:	Předmět uvádí posluchače do problematiky a základní terminologie výuky a vyučování v prostředí základních a středních škol v ČR. V úvodu aktualizuje osobní zkušenosti posluchačů s procesy a prostředím školy a výuky, aktivuje a verbalizuje jejich prekoncepty a využívá je k vytvoření proaktivních prvotních postojů a k probuzení odborného zájmu o téma. Osobním tématem předmětu je osobnost učitele a její charakteristiky a projevy a směřování k cílenému budování a reflexi vlastního profilu pedagoga. Seznamuje posluchače se základními informacemi o struktuře a dynamice vyučovacího procesu, s dokumenty definujícími pedagogickou praxi a se skutečnostmi a pojmy pedagogického provozu. Věnuje se cílům v oblasti výchovy a vzdělávání a metodám jejich dosahování. Získané poznatky studenti využijí a dále rozvinou v navazujících kurzech oborové didaktiky a v různých typech pedagogické praxe. Předmět seznámí studenty také se současným stavem oborových pedagogických konceptů a cílů výuky ve vztahu k proměnám současné školní praxe. Studenti získají základní orientaci v problematice inkluze a možnostech řešení v rámci školy. Seznámí se též s obsahem, cíli a funkcí Kompetenčního rámce absolventa a absolventky učitelství a s principy a cíli jeho implementace do Pedagogického programu. Tematické okruhy/hodiny: 1. - 4. Osobnost učitele jako klíč k obsahu, charakteru a úspěšnosti výuky; reflexe vlastních zkušeností a z nich vzešlých prekonceptů a postojů; charakteristika a profil dobrého učitele. Učitelovo pojetí výuky; učitel jako odborník v oboru; učitel jako člen společnosti; formální a neformální autorita; profil výtvarného pedagoga; kompetenční rámec absolventa učitelství a jeho funkce. V režimu kombinovaného studia budou tématu věnovány 2 hodiny prezenční výuky + 2 hodiny distančního plnění úkolů v interaktivním prostředí s využitím studijních opor. Studijní opory k tématům: Učitelovo pojetí výuky Profil výtvarného pedagoga 5. - 8. Výtvarná výchova jako všeobecně vzdělávací předmět v ZŠ a gymnáziích x výtvarné obory ZUŠ a středních odborných škol: dva různé koncepty výtvarného vzdělávání; jejich společné rysy a odlišnosti; cíle vzdělávání v obou konceptech; podstatné historické proměny a současný stav oborového a

	pedagogického diskursu. Dokumenty určující výuku. Společná tvorba návrhu zadání pro následovou hodinu. V režimu kombinovaného studia budou tématu věnovány 2 hodiny prezenční výuky + 2 hodiny distančního plnění úkolů v interaktivním prostředí s využitím studijních opor. Studijní opory k tématům: Podstatné historické proměny české výtvarné pedagogiky Současný stav oborového diskursu výtvarného vzdělávání 9. – 12. Vyučovací jednotka. Cíle a výsledky výuky a vzdělávání: jejich kategorie, formulace a metody ověřování; téma a námět hodiny; výsledky učení, dovednosti, kompetence, gramotnosti – význam a kontexty pojmů; principy, formy a cíle hodnocení a klasifikace; formativní hodnocení; evaluace výuky. V režimu kombinovaného studia budou tématu věnovány 2 hodiny prezenční výuky + 2 hodiny distančního plnění úkolů v interaktivním prostředí s využitím studijních opor. Studijní opory k tématům: Principy, formy a cíle hodnocení a klasifikace 13. – 14. Metody a formy výuky v české škole; pohled obecný a pohled oborový Frontální výuka; skupinová práce, individuální výuka; pedagogický projekt, projektová výuka; mezipředmětové a mezioborové vztahy; pedagogický konstruktivismus a jeho aplikace v oboru. V režimu kombinovaného studia bude téma odučeno prezenčně v plném počtu 2 vyučovacích hodin. 15. – 16. Dokumenty určující výuku, jejich funkce a práce s nimi a jejich implementace do výuky; krátkodobé a dlouhodobé plánování výuky; struktura vyučovací hodiny; formy přípravy na vyučování; učivo, didaktická transformace obsahu; znalosti-dovednosti-kompetence-gramotnosti v současném konceptu pedagogiky; zkušenosti a ohlasy z praxe. V režimu kombinovaného studia bude téma odučeno prezenčně v plném počtu 2 vyučovacích hodin. 17. – 18. Žáci se speciálními potřebami a inkluze v současném českém školství: metody, strategie a cíle podpory; podpůrná opatření prvního a druhého stupně; PLPP – plán pedagogické podpory; IVP – individuální vzdělávací plán; spolupráce s asistentem pedagoga; poradenský systém; pozice a možnosti výtvarného pedagoga. V režimu kombinovaného studia bude téma odučeno prezenčně v plném počtu 2 vyučovacích hodin. 19. – 21. Prezentace a hodnocení seminárních prací a záznamů z praxe; evaluace výuky, závěr semestru. V režimu kombinovaného studia bude téma odučeno prezenčně v plném počtu 3 vyučovacích hodin. Součástí předmětu je praxe v rozsahu 3 hodin. Praxe spočívá v individuální nebo párové hospitaci ve vyučovací dvou/hodině výtvarné výchovy nebo výtvarného oboru dokumentované zápisem v hospitačním archu a následné společné reflexi poznatků získaných pozorováním vyučovacího procesu. Spolupracující školu a termín hospitace si studující volí z nabídky podle svých možností a po dohodě s vyučující, ideálně mimo dobu prezenční výuky v kurzu.
Studijní literatura / zdroje / pomůcky:	Kompetenční rámec absolventa a absolventky učitelství, MŠMT ČR Hájková, V., Strnadová, I. <i>Inkluzivní vzdělávání</i>. Teorie a praxe. Praha: Grada. (e-kniha) Mareš, J., Slavík, J., Svatoš, T., Švec, V. (1996). <i>Učitelovo pojetí výuky</i>. Brno: MUNI, Centrum pro další vzdělávání učitelů. ISBN 80-210-1444-X Vališová, A., Kasíková, H., Bureš, M. (2011). <i>Pedagogika pro učitele</i> (2., rozšířené a aktualizované vyd.). Praha: Grada. ISBN 978-80-247-3357-9 William, D., Leahy, S. (2016). <i>Zavádění formativního hodnocení: praktické techniky pro základní a střední školy</i>. Praha: EDUKační LABORatoř. Zormanová, L. (2014). <i>Obecná didaktika: pro studium a praxi</i>. Praha: Grada.

Název předmětu/bloku/modulu:	Psychologie ve vzdělávání
Cíle předmětu/bloku/modulu a jejich návaznost na Kompetenční rámec:	Posluchači si ožijí a v oborovém kontextu upevní a rozšíří své dosavadní znalosti a základní informace z poměrně široké oblasti uplatnění psychologie v pedagogice. Získané znalosti využijí při budování základů svého profilu pedagoga výtvarných oborů. Vedené tematické rozhovory jim pomohou překonávat ostych mluvit na veřejnosti o soukromých prožitcích a zkušenostech, rozvíjet empatie a ochotu zajímat se o druhé.
Metody a formy výuky:	Převažuje tematický rozhovor s výkladovými vstupy; důraz je kladen na průběžnou aktivitu posluchačů a spontánní zpětnou vazbu k volbě témat a odpovídajících pracovních postupů; studující jsou vedeni k práci se zdroji a k jejich využívání v argumentaci. V závěru semestru posluchači absolvují dvě vyučovací hodiny praxe ve spolupracující škole pozorováním se záznamem zaměřeným na obsahy blízké obsahu předmětu a společnou reflexi zkušeností z těchto hodin.
Způsob ověření naplnění cílů účastníky:	Aktivní účast v rozhovorech a debatách k probíraným tématům; sdílení vlastní zkušenosti se situacemi a jejich řešením; postupná formulace kvalifikovaných názorů na probíraná témata; pokročilý náhled na situace; autentická účast v pozorovaných situacích. Podmínky zakončení: účast ve výuce; vypracování a prezentace seminární práce; zápočet
Stručná anotace předmětu/bloku/modulu:	Předmět seznamuje studenty s řadou průniků mezi (zvláště výtvarnou) pedagogikou a širokým záběrem psychologie. Vztahuje se k základům vývojové psychologie, zahrnuje oblasti vývoje dětského výtvarného projevu, psychologie osobnosti, psychologických kontextů učení a spolupráce, a další příbuzné okruhy. Posluchač získá základy orientace ve specifických potřebách a možnostech cílových skupin výuky výtvarné výchovy, utřídí si vlastní zkušenosti žáka a studenta a nahlédne je s novou zodpovědností budoucího pedagoga. Poznatky z oblasti vývojové psychologie a dalších tematických okruhů využije k vytvoření základů vlastního pojetí interakce ve vzdělávacím procesu, přiblíží se reálnému náhledu na možnosti a cíle rozvíjení a ovlivňování výtvarného projevu dětí i dospělých a pedagogiky umění jako komplexního celku. Významnou položku tvoří téma jinakosti, které je jedním tematickým okruhem, ale současně prolíná celým předmětem. Jedním z cílů předmětu je odvést posluchače od tendencí k normativnímu pohledu na osobnost žáka a jeho výchovu a vzdělávání, posilovat jejich motivaci vnímat, respektovat a podporovat jedinečnost každé osobnosti, včetně své vlastní. Tematické okruhy předmětu: 1. – 4. Vývojové charakteristiky a zvláštnosti výtvarného projevu; dětský výtvarný projev z pohledu současné sociální a vývojové psychologie; vývojové kontexty kresby a myšlení, řeči a dalších způsobů komunikace; výtvarný projev dospívajících a dospělých. V režimu kombinovaného studia budou tématu věnovány 2 hodiny prezenční výuky + 2 hodiny distančního plnění úkolů v interaktivním prostředí s využitím studijních opor. Studijní opory k tématům: Vývojové charakteristiky a zvláštnosti výtvarného projevu Dětský výtvarný projev z pohledu současné sociální a vývojové psychologie 5. – 8. Vizuelní vyjadřování a jinakost; osobnostní a kulturní vlivy ve vizuelním vyjadřování dětí i dospělých; jedinec z jiné kultury; jedinec se speciálními potřebami; nadaný a talentovaný žák; žák s poruchami a speciálními potřebami; genderová specifika; výtvarná výchova jako prostředí příznivé inkluzi; posuzování vlivu digitálních médií na spontánní výtvarný projev dětí. V režimu kombinovaného studia budou tématu věnovány 2 hodiny prezenční výuky + 2 hodiny distančního plnění úkolů v interaktivním prostředí s využitím studijních opor. Studijní opory k tématům: Jedinec se speciálními potřebami ve výuce VV 9. – 12. Dítě a dospělý (žák a učitel) v sociální interakci; učitel a jeho sebepojetí ve vztahu k dítěti a v situaci výuky; Osobnost a její specifické projevy.

	Komunikace a porozumění v pedagogickém procesu; osobnostní vlivy v komunikaci a výchovně vzdělávacím procesu; postoje, jejich utváření a funkce. Vztahy a jejich dynamika; spolupráce; konflikty a jejich řešení; funkce a možnosti osobnostní typologie. V režimu kombinovaného studia budou tématu věnovány 4 hodiny prezenční výuky 13. – 16. Vztahy a jejich dynamika; spolupráce; konflikty a jejich řešení V režimu kombinovaného studia budou tématu věnovány 4 hodiny prezenční výuky. 17. – 20. Principy učení; kreativita; konvergentní a divergentní myšlení; zadání jako řešení problému; individuální a skupinová práce na řešení problému; kreativita ve vzdělávání a výuce. V režimu kombinovaného studia budou tématu věnovány 4 hodiny prezenční výuky Součástí předmětu je praxe v rozsahu 4 hodin - B2, D2. V závěru semestru posluchači absolvují dvě vyučovací hodiny praxe ve spolupracující škole pozorováním se záznamem zaměřeným na obsahy blízké obsahu předmětu a dvě vyučovací hodiny společné reflexe zkušeností z těchto hodin.
Studijní literatura / zdroje / pomůcky:	Nakonečný, M. (2009). <i>Psychologie osobnosti</i>. Praha: Academia. ISBN 978-80-200-1680-5 Piaget, J., Inhelderová, B. (2014). <i>Psychologie dítěte</i>. Praha: Portál. ISBN 978-80-262-0691-0 Sochor, P. (2015). <i>Člověk s postižením a výtvarná tvorba; od zobrazování k autorství</i>. Brno: MUNI. Uždil, J. R (2002). <i>Čáry, klikyháky, paňáci a auta. Výtvarný projev a psychický život dítěte</i>. Praha: Portál. ISBN 80-7178-599-7 Miková, Š., Stang, J. (2015). <i>Typologie osobnosti u dětí</i>. Praha: Portál. ISBN: 978-80-262-0874-7 Jedlička, R., Kořá, J., Slavík, J. (2018, 2022). <i>Pedagogická psychologie pro učitele. Psychologie ve výchově a vzdělávání</i>. Praha: Grada. ISBN 978-80-271-0586-1 (vybrané kapitoly)

Název předmětu/bloku/modulu:	Úvod do oborové didaktiky
Cíle předmětu/bloku/modulu a jejich návaznost na Kompetenční rámec:	Studující získají základní orientaci ve východiscích vzdělávání pro 21. století, organizační strukturu českého školství a jeho závazných dokumentech a cílech uměleckého vzdělávání. Výstupy učení – po absolvování předmětu studující: - propojuje vlastní tvůrčí zkušenost s pedagogickým myšlením - sestaví strukturu základní vyučovací jednotky - orientuje se ve významu pojmů: cíle, obsah, metody, výstupy, hodnocení - reflektuje učení jako proces proměny – individuální i společenské - rozumí historickým proměnám cílů vzdělávání ve 20. a 21. století - chápe vztah mezi společenským kontextem a didaktickými modely
Metody a formy výuky:	Interaktivní výklad, diskuse, práce ve skupinách, sebezkušenostní cvičení, reflexivní psaní, účast na workshopech – rozbor a aplikace výukových metod, práce s RVP; reflektované následky ve vyučovacích hodinách
Způsob ověření naplnění cílů účastníky:	- krátká reflexe jedné z výukových metod (1–2 normostrany) dle zadaných kritérií - návrh mikrolekce nebo výukové situace na základě zkušenosti z praxe - společná závěrečná reflexe – kolokvium
Stručná anotace předmětu/bloku/modulu:	Předmět představuje studujícím didaktiku jako disciplínu, která se zabývá jednotou výuky (formy, postupy a cíle) a výchovy, tedy tím, jak co nejlépe učit a jak žákům zpřístupnit nejen obsah učiva (didaktická transformace), ale i samotnou hodnotu vzdělávání. Poskytuje studujícím základní informace o východiscích pro vzdělávání na přelomu 20. a 21. století a tzv. „společenské objednávce“, která vede k reformám ve vzdělávání v posledních desetiletích. Oborová didaktika se věnuje oblasti vzdělávání <i>Umění a kultura</i> v rámci současného pojetí, které umožňuje vyučujícím na základě svobodné volby přizpůsobit výuku specifickým potřebám cílové skupiny a dalším okolnostem. Předmět reflektuje postavení uměleckých oborů v systému vzdělávání a klade např. otázky: <i>Jak může škola, respektive každý/á učitel/ka pružně reagovat na nové výzvy a příležitosti?</i> <i>Jak lze lépe rozvíjet dovednosti dětí a mladých lidí pro budoucnost? Co, jak a proč se učit?</i> <i>Jakou roli hraje kreativní vzdělávání, umění a svět kultury?</i> Předmět vede studující k reflexi jejich statutu umělce v roli pedagoga: <i>Jak identifikovat edukativní potenciál ve vlastní tvorbě jako základ pro vytváření osobního pojetí výuky?</i> Předmět seznamuje studující: - s výukovými metodami a didaktickým pojetím výuky v rámci formálního vzdělávání i edukativních aktivit neformálního vzdělávání - se základními stavebními kameny strukturované výukové lekce včetně pedagogických cílů, a vřazení lekce do rámce tematického plánu v rámci ŠVP - se základním pojmoslovím užívaným v profesní oblasti při práci s kurikulárními dokumenty i v praxi - se vzdělávacími obsahy oblasti <i>Umění a kultura</i> jak v revidovaném RVP v širších kontextech - s požadavky na implementaci vzdělávacích obsahů RVP na úroveň školních vzdělávacích programů (ŠVP) Tematické okruhy předmětu: 1. Hodnoty, role a identita vyučující*ho (4 hodiny prezenčně) Vyučující jako tvůrce situací pro učení, průvodce a facilitátor zkušenosti

	Hodnoty a úspěch ve vzdělávání, „společenská objednávka“ vzdělávání 21. století Cíle vzdělávání: od přenosu znalostí k rozvoji kompetencí, tvořivosti a participace. 2. Didaktika jako jazyk a struktura (4 hodiny prezenčně) Základní pojmy: vyučování, učení, učivo, podnět, otázka, cíle, metody, formy Cíle výuky a revidovaná Bloomova taxonomie – formulace cíle a výstupu učení podle zadaného tématu Výuková jednotka – základní strukturování v návaznosti na pedagogické cíle a cíle vzdělávání (rozbor příkladů), reflexe, hodnocení 3. Sebezkoušenostní a zážitkové metody výuky, Art-based learning (2 hodiny prezenčně/2 hodiny distančně) Prezenční výuka Learning through making – tvořivý proces jako způsob poznání, integrace umění do výuky Dialogické a kooperativní učení, peer learning a další metody výuky Distanční výuka Holistický přístup – rozvíjení kognitivních schopností společně s emocionální inteligencí, sociální dovedností, kreativitou, kritickým myšlením 4. Proměny vzdělávání (3 hodiny prezenčně/2 hodiny distančně) Distanční výuka Interkulturní vzdělávání, inkluze, integrace a exkluze Prezenční výuka Poznávání, vyjadřování a vztah k autorství v souvislosti s AI Scénáře vzdělávání 2035 (predikce, etické otázky, otevřenost změn) 5. RVP a vzdělávací oblast Umění a kultura (revidované pojetí) (3 hodiny distančně) RVP: struktura, klíčové kompetence, gramotnosti český RVP 2021–2024 - systém kurikulárních dokumentů, základní přehled Oblast Umění a kultura – východiska, cíle, očekávané výstupy Součástí předmětu je praxe v rozsahu 4 hodin. Studující se ve vybrané spolupracující škole zúčastní dvou vyučovacích hodin v roli pozorovatele, sledují výuku z hledisek oborové didaktiky: metody práce a jejich účinnost, principy didaktické transformace, metody hodnocení atd. Studující využijí záznamy z pozorované výuky pro společnou reflexi současného stavu výuky výtvarných oborů z hledisek oborové didaktiky.
Studijní literatura / zdroje / pomůcky:	- Modelové ŠVP pro ZŠ [online]. Revize RVP – Základní vzdělávání. <i>Jak na ŠVP</i>. Praha: Revize RVP, [cit. 2026-03-02]. Dostupné z: https://revize.rvp.cz/zv/jak-na-svp/modelove-svp-pro-zs - Feřtek, Tomáš, <i>Co je nového ve vzdělávání</i>, Nová beseda (2015). ISBN: 978-80-906089-2-4 - Kitzbergerová, Leonora, (2014) <i>Didaktika výtvarné výchovy</i>. Pedagogická fakulta UK. Dostupné online ZDE - Mühlfeit, Jan & Krů-tová-Novotná, Kateřina. <i>Odemykání dětského potenciálu: každé dítě je originál</i>. Praha: Management Press, 2018. ISBN 978-80-7261-562-9 - Fletcher-Wood, Harry. <i>Responzivní výuka: Kognitivní vědy a formativní hodnocení v praxi</i>. Překlad Miroslava Kopicová. Praha: Universum, 2021. ISBN 978-80-242-7152-1 - Bartůňková, Romana, <i>Akademický průvodce UMPRUM, II. část Výukové metody a přístupy</i> (s.139–227), Vysoká škola uměleckoprůmyslová, 2022, dostupné na webových stránkách UMPRUM nebo ZDE

Název předmětu/bloku/modulu:	Úvod do didaktické analýzy výtvarného díla
Cíle předmětu/bloku/modulu a jejich návaznost na Kompetenční rámec:	V návaznosti na Kompetenční rámec absolventa/ky předmět rozvíjí zejména schopnost didakticky zprostředkovat obsah žákům a žákyním v souladu s jejich vzdělávacími potřebami. S tím souvisí i postupné budování znalostí oborového obsahu a jeho promýšlení ve vztahu ke školní praxi. Do dvou semestrů rozložený obsah předmětu je prakticky orientovaný: v průběhu roku vzniká konkrétní návrh výuky, který je následně realizován se studujícími spolupracujícího gymnázia či základní školy a společně reflektován. Předmět je v prvním semestru primárně v oblasti oborové didaktiky, v druhém semestru převažuje oblast praxe. Předmět navazuje na dosavadní orientaci studujících v interdisciplinárním poli výtvarného umění a rozvíjí jejich kritické myšlení opírající se o porozumění kontextům. Studující: - analyzují procesy ("mechanismy") dívání se, prožívání a učení v situaci setkání s obrazem. - uvádějí nové informace do živého vztahu s osobní a tvůrčí zkušeností studentů*tek. - se učí nahlížet uměleckou produkci perspektivou žáka*žákyně. - rozpoznávají příležitosti pro didaktickou transformaci od umění k učení. - přispívá k upevňování výuky, která rozvíjí vědomé a záměrné porozumění komunikačním účinkům vizuálního sdělení. - získává orientaci v dostupných didaktických oporách – online zdrojích, galerijních a muzejních programech i dalších oborových platformách – a využívají je při přípravě a reflexi výukových situací
Metody a formy výuky:	Převládá metoda řízeného dialogu, studující pracují samostatně, ve dvojicích i ve skupinách. Studující se učí formulovat otázky i odpovědi a společně definovat pokroky a pozitivní posuny ve své přípravě. V dialogu také reflektují pedagogické postřehy spolužáků a diskutují je. Využívají reflexivní techniky a učí se používat formativní hodnocení.
Způsob ověření naplnění cílů účastníky:	Studijní pokroky jsou dokumentovány v portfoliu prostřednictvím dílčích úkolů, záznamů z výuky a reflexí. Portfolio i zadání dílčích úkolů, podklady k přednáškám a další podpůrné materiály jsou dostupné skrze MS Teams předmětu. Zápočet je udělen na základě předložení a obhájení vlastního portfolia, které sestává z vlastní reflexe vybraných praktických ukázek, myšlenkové mapy a rozpracovaných příprav pro výuku.
Stručná anotace předmětu/bloku/modulu:	Setkání s obrazem a otevírání dialogu mezi tím, co vidíme, a tím, jak viděnému rozumíme, patří k základním obsahům výuky výtvarné výchovy. V souladu s koncepcí RVP a Kompetenčním rámcem absolventa nahlížíme výtvarné umění jako zdrojovou oblast oboru; předmět proto počítá s tím, že vyučující budou iniciovat setkání s díly umění v různých kontextech a úlohách. Výuku v oblasti teorie i praxe budou provázet otázky: Jak může setkání s uměleckým dílem obohatit výuku výtvarné výchovy? Jaká témata a náměty přineslo umění do předkládaných pedagogických projektů? Osnova: 1. – 2. Úvod do předmětu, organizace 2 hodiny prezenčně Seznámení s obsahem předmětu v zimmém semestru, požadavky, hodnocením a časovým harmonogramem semestru. 3. – 4. Výtvarné umění a svět vizuální kultury ve vyučování na základní a střední škole 2 hodiny prezenčně Umění ve výtvarné výchově v kurikulárních dokumentech RVP. Doprovodný text na MS Teams: Podkladová studie – výtvarná výchova s. 1-8 5. – 6. Obrat k obrazu a vizuální gramotnost 2 hodiny prezenčně Vztah pojmů. Srovnání české a mezinárodní definice. Envil / IVLA atp. Doprovodný text na MS Teams: Úvod do didaktické analýzy 1

	7. – 8. Proces interpretace uměleckého díla dětským divákem 2 hodiny distančně Od empirického ke kritickému diváku. Obrat k tělu. Konkrétní příklady z praxe. MS Teams: Úvod do didaktické analýzy 2 9. Didaktická transformace obsahu I 1 hodina prezenčně Výklad a studium textu Úvod do didaktické analýzy 3 10. – 11. Analýza vzdělávacích programů odd. Rozvoje publika NGP z pohledu didaktické analýzy uměleckého díla 1 hodina prezenčně/1 hodina distančně Prezenční výuka Studium webu NGP. Vzdělávací programy Národní galerie Praha. Distanční výuka MS Teams: Diskurzivní pojetí edukace v NGP AMG1 2024 12. – 13. Reflexe a analýza 2 hodiny prezenčně Reflektivní bilance jako prostředek k autoreflexi. Společné ukotvení konkrétních situací ve vztahu k formulaci výstupů, obsahů učiva a cílů programu. 14. – 15. Možnosti a potenciality navazující výuky ve škole – myšlenkové mapy jako součást vznikajícího portfolia 2 hodiny distančně Odevzdání v portfoliu a konzultace skrze MS Teams. 16. – 17. Reflexe a analýza programu zaměřeného na slovní interpretaci díla založené na vlastní empirické zkušenosti a doplněné didaktickými pomůckami vytvářejícími rozšiřující kontextuální síť vedoucí ke kritické analýze, diskuze a spolupráce s kolegy 1 hodina prezenčně/1 hodina distančně Distanční výuka Odevzdání v portfoliu a konzultace skrze MS Teams 18. – 19. Prezentace portfolia obsahujícího reflexe, myšlenkové mapy a vlastní tvůrčí postřehy a poznámky, případně odborné články k dané problematice. Odevzdání skrze MS Teams 2 hodiny prezenčně Součástí předmětu je praxe v rozsahu 5 hodin. Studující sbírají, zaznamenávají a individuálně i ve skupině reflektují své zkušenosti v roli pozorovatelů, asistentů i účastníků výuky. Porovnávají svá individuální pozorování s dokumentací výuky, učí se formulovat poznatky a úsudky, navrhuji alterace, rozvíjejí naznačené možnosti pokračování. Záznamy z praxí i reflexe ukládají do pedagogického portfolia.
Studijní literatura / zdroje / pomůcky:	<i>European Network for Visual Literacy</i>. (nedatováno). z https://envil.eu/ Kotyza, A., Říhová, K. (2024) Diskurzivní pojetí edukace v NGP Věstník AMG 1 2024 Říhová, K. (2022). Umělecké dílo ve výchovně-vzdělávacím procesu. In V. Uhl Skřivanová et al., Pozice české výtvarné výchovy v mezinárodním kontextu (pp. 164-176). Plzeň: Západočeská univerzita. (PDF) Umělecké dílo ve výchovně- vzdělávacím procesu Říhová, K. (2025) <u>Moje tělo není ostrov</u>. Výtvarná výchova v interakcích. Ostrava https://www.researchgate.net/publication/395346257_Moje_telo_neni_ostrov_ev aluacni_pripadova_studie_galerijni_educace Kompetenční rámec absolventa (2025) MŠMT, dostupné zde: OSKR_VV_2025.indd Výtvarná výchova Podkladová studie: Podkladová studie (2019) NÚV. vytvarna_vychova.pdf

Název předmětu/bloku/modulu:	Právní základy a bezpečnost práce ve školství
Cíle předmětu/bloku/modulu a jejich návaznost na Kompetenční rámec:	Studující se seznámí se základními informacemi z oblasti právních vztahů a povinností učitele na různých stupních škol a se základy bezpečnosti práce při výuce; orientuje se v základních právních a bezpečnostních skutečnostech školního provozu; je připraven se dále informovat a vzdělávat v potřebných detailech a souvislostech
Metody a formy výuky:	Distančního plnění úkolů v interaktivním prostředí s využitím studijních opor
Způsob ověření naplnění cílů účastníky:	Po prostudování materiálů a doporučených zdrojů studující absolvují kontrolní pohovor
Stručná anotace předmětu/bloku/modulu:	Předmět obsahuje základní poučení o právních vztazích a povinnostech učitele na různých stupních škol a též základní informace o bezpečnosti práce ve škole a povinnostech učitele v této oblasti. Studijní materiál obsahuje odkazy na důležité dokumenty a zdroje. Absolvování předmětu je podmínkou k nástupu na souvislou pedagogickou praxi.
Studijní literatura / zdroje / pomůcky:	školský zákon, MŠMT ČR ; Zákon o pedagogických pracovnících, MŠMT ČR ; studijní opora v MS Teams

Název předmětu/bloku/modulu:	Oborová didaktika
Cíle předmětu/bloku/modulu a jejich návaznost na Kompetenční rámec:	Předmět vede studující k tomu, aby: - prohloubili praktickou i reflektivní zkušenost s navrhováním, realizací a vyhodnocováním výuky a vzdělávacích programů v oblasti umění, - analyzovali a hodnotili vzdělávací programy z hlediska jejich cílů, metod, organizace a vzdělávacích dopadů, - navrhovali, realizovali a obhajovali vlastní výukové bloky a vzdělávací programy v souladu s kurikulárními dokumenty a s ohledem na potřeby konkrétních cílových skupin, - volili vhodné formy, metody a prostředky výuky s ohledem na věk, zkušenosti a různorodé vzdělávací potřeby žáků, - rozdělili schopnost propojovat umělecké disciplíny, vzdělávací kontexty a širší kulturní a společenské souvislosti, - využívali reflexi, sebehodnocení a zpětnou vazbu k podpoře učení a rozvoje žáků, - reflektovali svou profesní identitu pomáhajícího a tvořivého profesionála propojujícího vzdělávání, umění a společnost, - orientovali se v základních metodách a formátech galerijní, muzejní a komunitní edukace a reflektovali vzdělávací roli kulturních institucí v systému podpory uměleckého vzdělávání.
Metody a formy výuky:	Interaktivní seminář interaktivní semináře, exkurze do kulturních institucí a škol, analýza a evaluace programů a vyučovacích hodin, microteaching, práce v týmech, reflektivní psaní, peer feedback, art-based learning, hosté z praxe (galerijní edukátoři, lektori muzeí, učitelé, kurátoři vzdělávání)
Způsob ověření naplnění cílů účastníky:	Praxe: absolvuje nejméně dva vzdělávací programy formou náslechu (galerie/muzeum a škola) a předloží jejich písemnou reflexi (1–2 normostrany) Závěrečný projekt: navrhne a podle možností realizuje vlastní vzdělávací program/blok pro vybranou cílovou skupinu (textová a vizuální část) na základě stanovených kritérií – reflexe, prezentace a obhajoba projektu před skupinou
Stručná anotace předmětu/bloku/modulu:	Předmět navazuje na předmět <i>Úvod do oborové didaktiky</i> a rozvíjí ho směrem k praktickému uplatnění didaktických principů v oblasti Umění a kultura. Zaměřuje se na praktické využití teorie ve vzdělávací praxi – včetně analýzy, evaluace a tvorby vzdělávacích programů pro školy, galerie a kulturní instituce. Studující získávají hlubší zkušenost s již existujícími vzdělávacími programy (galerijními, muzejními, komunitními a školními), které absolvují, reflektují a analyzují z hlediska didaktického pojetí, cílů, metod a dopadu na různé skupiny účastníků. Na základě těchto zkušeností vytvářejí vlastní návrhy komplexních vzdělávacích bloků, projektů nebo programů pro různé typy škol, věkové kategorie či mimoškolní prostředí. Předmět je založen na holistickém a konstruktivistickém přístupu, který chápe umělecké vzdělávání jako prostor pro rozvoj tvořivosti, empatie, resilience a schopnosti porozumět světu prostřednictvím tvorby. Tematické bloky předmětu: Blok 1 – Didaktika v praxi: učení uměním 3 hodiny prezenčně Typy vzdělávacích institucí: školy, galerie, muzeum, vzdělávací a komunitní centra, NGO – příklady Role umělce - edukátora ve veřejném prostoru Přehled současných galerijních a muzejních programů pro školy, kulturně vzdělávací platformy v ČR Jak číst program z didaktického hlediska (cíle, metody, struktura, účastníci) Aktivity: mapování a společná návštěva vybraného vzdělávacího programu (v galerii, muzeu nebo kulturním centru); analýza a diskuse.

	Blok 2 – Reflexe absolvovaných programů 2 hodiny prezenčně Kritéria evaluace vzdělávacích aktivit v umění Didaktická analýza: cíle – proces – výstupy – dopad Hodnoticí nástroje (pozorování, rozhovor, dotazník, reflexivní zápis) Co dělá vzdělávací program smysluplným a účinným? Aktivity: prezentace a sdílení reflexí absolvovaných programů; skupinová syntéza „co funguje a proč?“. Blok 3 – Návrh vlastního vzdělávacího projektu I 3 hodiny distančně Od tématu k záměru: jak z myšlenky vzniká výukový projekt Práce s cílovou skupinou (věk, zkušenost, prostředí, potřeby, inkluzivní pedagogika – východiska) Stanovování cílů a očekávaných výstupů (v souladu s RVP) Mezioborové pojetí a integrace uměleckých disciplín Aktivity: návrh konceptu vzdělávacího projektu (individuální nebo týmový). Blok 4 – Návrh vlastního vzdělávacího projektu II (4 hodiny distančně) Výběr metod, prostředků, pomůcek a prostoru Struktura programu: motivace – aktivita – reflexe Zohlednění podpůrných opatření a inkluzivního přístupu Wellbeing a resilience jako součást vzdělávacího designu Aktivity: rozpracování projektu, konzultace s vyučující a peer feedback. Blok 5 – Prezentace a pilotní ověření 3 hodiny prezenčně Příprava pilotní verze programu (část aktivity nebo demonstrační výuková jednotka) Realizace / simulace ve skupině (microteaching) Reflexe a úprava programu podle zpětné vazby Role vyučujícího jako dramaturga a facilitátora procesu Aktivity: microteaching, kolegiální reflexe a evaluace. Blok 6 – Sdílení a profesní profilace (3 hodiny prezenčně) Prezentace závěrečných projektů (programů/bloků) Diskuze o možnostech implementace do školní a mimoškolní praxe Možnosti spolupráce se školami, galeriemi a institucemi Učitel – umělec – edukátor: profesní identita a odpovědnost Závěrečná veřejná prezentace projektu (pro hosty z praxe). Součástí předmětu je praxe v rozsahu 6 hodin. Studující absolvuje nejméně dva vzdělávací programy formou tandemové výuky (galerie/muzeum a škola) a předloží jejich písemnou reflexi (1–2 normostrany).
Studijní literatura / zdroje / pomůcky:	- Modelové ŠVP pro ZŠ [online]. Revize RVP – Základní vzdělávání. <i>Jak na ŠVP</i>. Praha: Revize RVP, [cit. 2026-03-02]. Dostupné z: https://revize.rvp.cz/zv/jak-na-svp/modelove-svp-pro-zs - Kitzbergerová, L. (2014) <i>Didaktika výtvarné výchovy</i>. Pedagogická fakulta UK. Dostupné online ZDE - Fulková, M., Jakubcová, L., Sehnalíková, V. (2014). <i>Metodika galerijního/muzejního programu pro předškolní vzdělávání, pro základní vzdělávání a pro gymnaziální vzdělávání</i>. Certifikace MK ČR, osvědčení č. 8, č. j. MK 42/2014 OVV ze dne 15. 4. 2014. Dostupné online. ZDE - Bartůňková, Romana, <i>Akademický průvodce UMPRUM, II. část Výukové metody a přístupy</i> (s.139–227), Vysoká škola uměleckoprůmyslová, 2022, dostupné na webových stránkách UMPRUM nebo ZDE - GINNIS, Paul. <i>Efektivní výukové nástroje pro učitele: strategie pro zvýšení úspěšnosti každého žáka</i>. 3. vyd. Praha: Čtení pomáhá; Edukační laboratoř; Published, 2021. xxiii, 365 s. ISBN 978-80-906082-6-9.

Název předmětu/bloku/modulu:	Didaktická analýza výtvarného díla
Cíle předmětu/bloku/modulu a jejich návaznost na Kompetenční rámec:	Ve druhém semestru studující navazují jak v teoretické tak praktické rovině na přípravné práce z prvního semestru a zaměřují se na přípravu a realizaci výukového návrhu, který dále rozvíjejí. Studentům je doporučena možnost využít následků vzdělávacích programů NGP a to právě s akcentem na didaktickou transformaci výtvarného díla. Studující: - analyzují procesy dívání se, prožívání a učení při setkání s obrazem a uplatňují tyto poznatky při plánování a vedení výukových situací. - mapují interdisciplinární pole obrazů, zkoumají nové informace a odhalují jejich potenciály pro výuku. - tematizují obsah uměleckých děl ve vztahu ke kurikulárním dokumentům, včetně průřezových témat a obecných vzdělávacích cílů. - vytváří příležitosti pro učení a využívají vhodné vyučovací metody a prostředky pro učení, např. učební úlohy, situace, modely a modelové příklady. - formulují výtvarné úlohy jako otevřené tvůrčí výzvy s více možnými řešeními a zapojují základní oborové pilíře: podporu tvořivosti, rozvoj vizuální gramotnosti, chápání tvorby jako zkušenosti a procesu poznávání a uznání jedinečné hodnoty autentického výtvarného projevu žáků*žákyn. - nahlíží uměleckou produkci z perspektivy žáků a žákyn a rozvíjejí otevřenost vůči rozmanitosti a názorové pluralitě. - vytvářejí podmínky pro dialog, participaci a společné utváření významů a vedou žáky k uvědomování si provázanosti oblastí lidské kultury. - rozvíjejí vědomé porozumění komunikačním účinkům vizuálních sdělení. - orientují se v dostupných didaktických oporách – online zdrojích, galerijních a muzejních programech i dalších oborových platformách – a využívají je při přípravě a reflexi výukových situací
Metody a formy výuky:	Metoda řízeného dialogu, studující pracují samostatně, ve dvojicích i ve skupinách. Studující rozvíjejí dovednosti v oblastech formulace otázek a odpovědí a společně sledují pokroky a pozitivní posuny ve své přípravě; následková praxe v realizovaných galerijních programech (zejména NGP). Reflexivní techniky.
Způsob ověření naplnění cílů účastníky:	Studijní pokroky jsou dokumentovány v portfoliu prostřednictvím dílčích úkolů, záznamů z výuky a reflexí. Portfolio i dílčí úkoly, podklady k přednáškám a další podpůrné materiály jsou dostupné skrze MS Teams. Zápočet je udělen na základě předložení a obhájení vlastního portfolia, které sestává z vlastní reflexe vybraných praktických ukázek, myšlenkové mapy, přípravy pro výuku a reflektivní bilance po výuce. Na příkladu vlastního portfolia student prezentuje reflexi vybraných praktických ukázek a využívá vlastní podklady z portfolia ve výuce i ve vybraných okruzích závěrečné zkoušky.
Stručná anotace předmětu/bloku/modulu:	Didaktická analýza výtvarného díla navazuje na Úvod do didaktické analýzy výtvarného díla. Studenti v průběhu semestru připraví a realizují vzdělávací program pro studenty 2. stupně základní školy či SŠ přímo v prostředí expozice NGP. Tato výuka vychází z vybraného, reflektovaného, analyzovaného, interpretovaného a nastudovaného uměleckého díla. Výuka je zaměřena na rozvoj kompetencí plánování, vedení a reflexe výuky: od didaktické transformace obsahu k nastavení cílů výuky. Od koncepce výukové jednotky přes její realizaci a reflexi. Akcent je kladen na reflexi setkání s originálem uměleckého díla. Předmětem analýzy jsou možnosti galerie jako prostředí pro učení. Výuka je tvořena v týmu a tím je podpořena profesní spolupráce. Důraz je kladen na zodpovědnou práci s informacemi a podporu v oblasti utváření vlastního sebepojetí v roli učitele. Osnova: 1. - 2. Interpretace uměleckého díla ve vztahu k paradigmatickým změnám 20. st. 1 hodina prezenčně/1 hodina distančně Prezenční výuka

	Obrat k jazyku/ obrat k afektu a obrat k obrazu Distanční výuka MS Teams: Říhová Kristýna: Proces interpretace uměleckého díla dětským divákem 2018 3. – 4. Studijní opory – studijní materiály pro pedagogy NGP 2 hodiny prezenčně Společná analýza vybraných studijních materiálů a pojmenování potenciálů materiálů pro výuku 5. - 6. Metafora a její využití v práci s obrazem 1 hodina prezenčně/1 hodina distančně Prezenční výuka Příklady z praxe NGP – dramatické / taneční a pohybové / výtvarné a literární formy práce s konkrétním dílem Distanční výuka MS Teams: Říhová Kristýna: Moje tělo není ostrov. Evaluační případová studie galerijní edukace. 7. - 8. Studium a prezentace studovaných textů 1 hodina prezenčně/1 hodina distančně Prezenční výuka Každý student volí z nabídky odborných článků, spolužákům texty prezentuje v podobě krátké prezentace, společně o nich diskutují Distanční výuka MS Teams: Výběr z uložených textů Bystrický, O, Říhová, K. (2025) Co přináší kontakt s originálním uměleckým dílem a jak ho využít. Učitel'ský měsíčník. 1/2026 Jelínková, E., Novotná E., Říhová K. (2025) <i>Umění a příroda</i>. Fulková, M. (2018). Pomalé pozorování a neúsilné soustředění: Několik poznámek k didaktické výstavbě obsahu učiva v galerijním vzdělávání. Otvorená galéria. <i>Zborník z konferencie galerijnej pedagogiky</i>, s. 12-22 Říhová, K., & Bláha, J. (2019). Dobrodružství vizuální kultury - kontexty současného umění. 9. – 11. Didaktická transformace obsahu II 2 hodiny prezenčně/1 hodina distančně Prezenční výuka Na konkrétních příkladech objevovat didaktické potenciality a porovnat je s ukázkami z praxe, skupinová spolupráce. Distanční výuka Pořízení záznamu z prezenční části a připojení věcného komentáře k situacím a jejich možným či reálným souvislostem. 12. - 15. Analýza vzdělávacího programu Dialogická prohlídka v NGP se studenty SŠ a lektory NG podle harmonogramu NGP 3 hodiny prezenčně/1 hodina distančně Prezenční výuka Společná účast v programu, pozorování, záznam situací Distanční výuka Porovnání výsledků pozorování s popisem programu a jeho cíli, zápis výsledků pozorování, odevzdání do MS Teams 16. - 20. Příprava projektu k pedagogické praxi: příprava koncepce založené na didaktické transformaci zahrnující metody vedoucí k otevřenému dialogu mezi studenty k otevřené tvořivé činnosti, vzájemnému respektu. Promyšlená příprava prostředí a didaktických pomůcek / konzultace /spolupráce s kolegy / realizace výukové jednotky, / reflexe / systematická práce na utváření svého sebepojetí v roli učitele*lký. 3 hodiny prezenčně/2 hodiny distančně Prezenční výuka Společná příprava a realizace projektu
--	---

	Distanční výuka Plánování výuky v NGP, příprava koncepce, výroba a zkoušení didaktických pomůcek Součástí předmětu je praxe v rozsahu 4 hodin. Simulace výuky v expozici NGP se spolužáky a průběžná reflexe Samostatná či tandemová výuka studentů gymnázia v NGP
Studijní literatura / zdroje / pomůcky:	Bystrický, O, Říhová, K. (2025) Co přináší kontakt s originálním uměleckým dílem a jak ho využít. Učitelský měsíčník. 1/2026 - text ke společné analýze Fulková, M. (2018). Pomalé pozorování a neúsilné soustředění: Několik poznámek k didaktické výstavbě obsahu učiva v galerijním vzdělávání. Otvorená galéria. <i>Zborník z konferencie galerijnej pedagogiky</i> (str. 10). Bratislava: Kunsthalle. text ke společné analýze Jelínková, E., Novotná E., Říhová K. (2025) <i>Umění a příroda</i>. Studijní materiály pro pedagogy, NGP umeni-a-priroda.pdf, text ke společné analýze Říhová, K., & Bláha, J. (2019). Dobrodružství vizuální kultury - kontexty současného umění. <i>Výtvarná Výchova</i>, 59/2019(3-4/2019), 64-74. text ke společné analýze Říhová, K. (2025) Moje tělo není ostrov: evaluační případová studie galerijní edukaci in: Šobáňová a kol. <i>Výtvarná výchova v interakcích</i>, Ostravská univerzita. (PDF) Moje tělo není ostrov: evaluační případová studie galerijní edukace REVIZE RVP pro ZŠ: https://revize.rvp.cz/zv/modelove-svp-pro-zs#predmetovy-tradicnimsvp Kitzbergerová, L. (2014) <i>Didaktika výtvarné výchovy</i>. Pedagogická fakulta UK. Dostupné online ZDE Říhová, K. (2025) Moje tělo není ostrov: evaluační případová studie galerijní edukaci in: Šobáňová a kol. <i>Výtvarná výchova v interakcích</i>, Ostravská univerzita. (PDF) Moje tělo není ostrov: evaluační případová studie galerijní edukace REVIZE RVP pro ZŠ: https://revize.rvp.cz/zv/modelove-svp-pro-zs#predmetovy-tradicnimsvp Kitzbergerová, L. (2014) <i>Didaktika výtvarné výchovy</i>. Pedagogická fakulta UK. Dostupné online ZDE Fulková, M., Jakubcová, L., Sehnalíková, V. (2014). <i>Metodika galerijního/muzejního programu pro předškolní vzdělávání, pro základní vzdělávání a pro gymnaziální vzdělávání</i>. Certifikace MK ČR, osvědčení č. 8, č. j. MK 42/2014 OVV ze dne 15. 4. 2014. Dostupné online. ZDE

Název předmětu/bloku/modulu v oblasti řízené a reflektované praxe:	Výtvarné disciplíny v pedagogické praxi I.
Cíle předmětu/bloku/modulu a jejich návaznost na Kompetenční rámec:	Cílem předmětu je osvojení didaktických a metodických dovedností, komunikačních a prezentačních schopností. Studenti se naučí plánování a realizaci výukových aktivit, spolupráci v týmu a práci s různorodými skupinami. Díky těsnému spojení s praxí se seznámí s reálnými problémy a možnostmi jejich řešení. Cílové kompetence absolventů předmětu Pedagogické kompetence: schopnost plánovat, realizovat a reflektovat výukové jednotky s využitím současných metodických postupů. Didaktické kompetence: aplikace principů efektivní výuky, tvorba didaktických materiálů a adaptace metod na různé vzdělávací kontexty. Komunikační a prezentační dovednosti: vedení skupinové práce, facilitace diskuse, schopnost konstruktivní zpětné vazby. Organizační kompetence: příprava a koordinace vzdělávacích aktivit, řízení času a zdrojů. Reflexivní a sebezkušenostní kompetence: schopnost kritické analýzy vlastní pedagogické praxe, identifikace silných a slabých stránek. Kreativní kompetence: tvůrčí interpretace uměleckých konceptů, schopnost inovativního přístupu k výuce. Sociální a kooperativní kompetence: efektivní spolupráce v týmu, práce s různorodými skupinami účastníků. Implementační kompetence: schopnost zavádět nové trendy a metody do praxe v souladu s aktuálními požadavky vzdělávacího prostředí.
Způsoby řízení a reflexe praxe:	Náslechová praxe má jasně stanovené cíle, které se prolínají a opírají o program kurzu, popř. jej doplňují. Studenty provází garant kurzu, průběžně je podporuje a reflektuje s nimi zápisy z hospitací a pozorování. V reflektivním semináři studenti prezentují rozbor situací z praxe a pokusí se pojmenovat profesní kompetence. Deník praxe, záznamy i zpětná vazba se pak stanou součástí jejich pedagogického portfolia. V praxi studující participují na výuce spolupracujícího pedagoga, s různou mírou samostatnosti postupně nalézají a v reflexi definují vlastní postupy a metody práce. Individuální reflexe probíhá ve spolupráci s garantem kurzu a s vyučující/m. Společná reflexe je prostředím pro závěrečné hodnocení přínosů kurzu a porovnání zkušeností a nalezených řešení všech studujících.
Způsob ověření naplnění cílů účastníky:	Studující se prakticky setkávají a blíže seznamují se základními pedagogickými principy a rolmi učitele a žáka a dovedou je orientačně aplikovat při plánování výuky. Reflektují své dosavadní pedagogické kompetence a navrhnou základní kroky pro svůj další profesní rozvoj. Navrhují a zkoušejí realizovat motivační aktivity ve výuce, s ohledem na potřeby žáků a cíle výukové situace. Ověřuje si různé výtvarné metody a postupy a dokáže je vhodně využít ve vlastní výtvarné praxi i v pedagogických situacích. Připraví základní přípravu výukové jednotky, která obsahuje cíle, motivační prvky, postup realizace a prostor pro reflexi.
Stručná anotace předmětu/bloku/modulu:	Předmět je koncipován v úzké návaznosti na profesní praxi. Studenti během hospitačních aktivit ověřují aplikovatelnost teoretických poznatků, které následně rozvíjejí prostřednictvím tematicky zaměřených praktických cvičení ve skupinovém kontextu s cílem identifikovat vlastní silné stránky. V rámci modelových situací a simulačních úloh si osvojují dovednosti nezbytné pro získání kompetencí v oblasti pedagogického vedení a lektorské činnosti. Tyto dovednosti jsou systematicky rozvíjeny prostřednictvím dílčích etud, zejména formou sebezkušenostních aktivit a kooperativní práce. Účastníci se seznámí s vybranými aktuálními trendy v oblasti vzdělávání, metodickými přístupy a jejich implementací do praxe prostřednictvím sebezkušenostních bloků, praktických cvičení realizovaných ve školním prostředí i v dalších vzdělávacích institucích. Nabyté kompetence uplatní při přípravě a pilotní realizaci dílčích výukových aktivit v rámci skupiny a následně při spolupráci s vybranými neprofesionálními účastníky (individuálně i skupinově).

	Cílem předmětu je osvojení didaktických a metodických dovedností, komunikačních a prezentačních schopností. Studenti se naučí plánování a realizaci výukových aktivit, spolupráci v týmu a práci s různorodými skupinami. Díky těsnému spojení s praxí se seznámí s reálnými problémy a možnostmi jejich řešení. Tematické okruhy/ hodiny: 1.–4. Úvod Seznámení s obsahem předmětu, jeho cíli a očekávanými výstupy Společný vzorový rozbor hodiny v interaktivním dialogu. Seminární výuka je koncipována jako řízená analyticko-interpretační práce s pedagogickými situacemi, založená na systematickém pozorování výuky, společném rozboru a sdílení zkušeností. Důraz je kladen na rozvoj schopnosti studentů identifikovat, analyzovat a interpretovat didaktické jevy v kontextu výtvarného vzdělávání. 5.–6. Pedagogické pozorování I – interakce učitele a žáka Řízené pozorování výukových situací na základě zadaných kritérií. Analýza interakcí mezi učitelem a žákem a posouzení vlivu jejich osobnostních charakteristik na průběh výuky, komunikaci a dynamiku skupiny. 7.–8. Reflexe pedagogických situací I Reflexe následkové praxe se zaměřením na identifikaci efektivních pedagogických přístupů. Analýza vlastních profesních předpokladů formou SWOT. Formulace doporučení pro vlastní pedagogickou činnost. 9.–10. Pedagogické pozorování II – klima třídy a komunikace Analýza způsobů vytváření bezpečného a respektujícího prostředí ve třídě. Hodnocení komunikačních strategií, práce s pravidly, podpory spolupráce a přístupů k řešení konfliktních situací. 11.–12. Reflexe pedagogických situací II Analýza pozorovaných pedagogických situací ve vztahu k vytváření bezpečného prostředí. Reflexe komunikačních strategií a jejich dopadu na žáky. 13.–16. Didaktické strategie a metody výtvarného vzdělávání Návrh výukových aktivit s důrazem na motivaci žáků. Aplikace didaktických přístupů, metod a organizačních forem práce ve výtvarné výchově. Průběžná reflexe navrhovaných aktivit. 17.–18. Pedagogické pozorování III – struktura výuky Komplexní analýza výukové jednotky se zaměřením na její didaktickou strukturu, použité metody a organizační formy, řízení času a zapojení žáků. Identifikace znaků efektivní výuky. 19.–20. Reflektivní seminář a příprava výukové jednotky Systematické vyhodnocení pozorovaných výukových jednotek. Tvorba přípravy na výuku včetně stanovení cílů, volby metod a způsobů hodnocení. Rozvoj schopnosti sebereflexe. 21.–24. Realizace vlastní výuky a rozvoj lektorských dovedností Plánování, realizace a prezentace vlastní výukové jednotky. Analýza a reflexe pedagogického výkonu se zaměřením na rozvoj didaktických a komunikačních kompetencí.
--	--

Název předmětu/bloku/modulu:	Galerijní a muzejní edukace
Cíle předmětu/bloku/modulu a jejich návaznost na Kompetenční rámec:	Předmět vede studující k tomu, aby: • porozuměli specifikům galerijní a muzejní edukace jako oboru na pomezí umění, vzdělávání a kulturní mediace, • analyzovali a reflektovali vzdělávací programy kulturních institucí z hlediska jejich cílů, metod, didaktické struktury, organizace a vzdělávacího potenciálu, • navrhovali vlastní edukační programy a vzdělávací situace vycházející z uměleckých a kulturních artefaktů a přizpůsobené potřebám konkrétních cílových skupin, • volili vhodné strategie zprostředkování umění s ohledem na věk, zkušenosti, zájmy a vzdělávací potřeby účastníků, • vytvářeli příležitosti pro aktivní zapojení, dialog, interpretaci, kritické myšlení a společné sdílení zkušeností, • propojovali galerijní a muzejní edukaci s kurikulárními cíli oblasti Umění a kultura a reflektovali možnosti spolupráce kulturních institucí a škol, • využívali odbornou terminologii oboru a opírali své profesní rozhodování o reflexi vlastní zkušenosti i o současné odborné poznatky, • reflektovali společenskou, kulturní a vzdělávací roli galerií a muzeí jako prostoru pro dialog, participaci a demokratickou kulturu a své vlastní profesní působení v oblasti zprostředkování umění a kultury.
Metody a formy výuky:	interaktivní výklad, dialogické metody, práce ve skupinách, sebezkušenostní cvičení, reflektované náslechy lektorských programů a přístupů
Způsob ověření naplnění cílů účastníky:	Výstupem předmětu je písemná reflexe edukačního programu ve zvolené galerijní nebo muzejní instituci podle zadaných kritérií a vlastní návrh lekce podle zadané metodické struktury. Následné kolokvium ověří také znalost odborné terminologie a její funkční používání.
Stručná anotace předmětu/bloku/modulu:	Předmět představí studujícím specifika oblasti zprostředkování umění a tvorby a didaktických postupů při tvorbě vzdělávacích programů pro galerie a muzea umění. Uvádí je zároveň do širší problematiky potřeb vzdělávání ve 21. století, čímž navazuje na aktuální trendy v ČR i zahraničí, jež se důrazem na rozvoj klíčových kompetencí, kritického myšlení a aktivní zapojení žáků promítají také do RVP v oblasti Umění a kultura. Seznamuje studující s kulturním artefaktem jako podnětem pro reflexi v proměnlivých kontextech jeho vzniku. V širší perspektivě nahlíží také současné pojetí muzea/galerie a jejich edukační a komunikační misi a další varianty edukace uměním prostřednictvím setkání s umělci, programů vzdělávacích platforem, projektů a publikací. Zabývá se základními charakteristikami vztahů galerie, muzea umění a školy. Tematické bloky 1. Výtvarný/kulturní artefakt – podnět 3 hodiny prezenčně - Obraz jako text a sociokulturní pole - Didaktická transformace 2. Galerijní pedagogika 3 hodiny prezenčně - Obor na pomezí výtvarného umění, vzdělávání a kulturní mediace 3. Edukační praxe ve vybraných kulturních institucích 2 hodiny distančně - Vzdělávací, interpretační a participativní programy v galerijním prostředí i mimo něj 3 hodiny prezenčně - Platformy kreativního vzdělávání a jejich mise a programy 4. Participační snahy v umění/kultuře 3 hodiny distančně - Komunikace “napřímo” a umění spolupráce 5. Galerijní edukace v kontextu školy 2 hodiny distančně - RVP, oblast Umění a kultura 6. Cílová skupina 2 hodiny prezenčně

	- Jak zprostředkovávat umění a kreativitu a rozvíjet vnímavost a kritické myšlení různých skupin návštěvníků? Pozn. Podle možností budou některé přednášky realizovány v edukačních odděleních spolupracujících institucí (DOX, NG Veletržní palác aj.) Součástí předmětu je praxe v rozsahu 6 hodin. Studující participují ve vybraném zařízení na probíhající edukaci: Sledují proces výuky, pořizují písemný záznam, v něm porovnávají průběh s deklarovanými cíli, navrhuji alterace. Podle možností vzdělávacího zařízení participují na realizaci programu, doporučena je tandemová spolupráce s vyučující/m. V písemné reflexi shrnou a následně prezentují své zkušenosti a pozorování.
Studijní literatura / zdroje / pomůcky:	- Fulková, M., Hajdušková, L., Sehnalíková, V., <i>Muzejní a galerijní edukace 1. Vlastní cestou k umění.</i> (2012) Praha: Univerzita Karlova V Praze, Pedagogická fakulta, Praha: Uměleckoprůmyslové museum v Praze. ISBN 978-80-7290-535-5 (Univerzita Karlova v Praze, Pedagogická fakulta) ISBN 978-80-101-111-8 (Uměleckoprůmyslové muzeum v Praze). Dostupné online ZDE - Fulková, M., Jakubcová, L., Sehnalíková, V. (2014). <i>Metodika galerijního/muzejního programu pro předškolní vzdělávání, pro základní vzdělávání a pro gymnaziální vzdělávání.</i> Certifikace MK ČR, osvědčení č. 8, č. j. MK 42/2014 OVV ze dne 15. 4. 2014. Dostupné online. ZDE - Šobánková, P. (2012). <i>Muzejní edukace.</i> Olomouc: PedF UPOL. ISBN 978-80-244-3003-4 Dostupné online (pdf) - Horáček R., <i>Galerijní animace a zprostředkování umění</i>, (1998), Akademické nakladatelství CERM - Bresson, Ladegaard Knox, Jeanette. <i>Přemýšlet znamená vydat se na objevitelskou plavbu: aneb Filosofický rozhovor s dětmi.</i> Překlad Lucie Grant. Praha: Cesta domů, (2017). ISBN 978-80-88126-38-6

Název předmětu/bloku/modulu v oblasti řízené a reflektované praxe:	Reflexivní seminář k pedagogické praxi I.
Cíle předmětu/bloku/modulu a jejich návaznost na Kompetenční rámec:	Studující: - rozvíjí schopnost účinně sdílet vlastní zkušenost z výuky a formulovat své postřehy a závěry, - rozvíjí schopnost strukturované reflexe vlastní pedagogické činnosti, - rozvíjí schopnost aktivně a s citem pro situaci používat odpovídající odborný jazyk, - analyzuje výukové situace z hlediska didaktiky výtvarné výchovy, - analyzuje výukové situace z hlediska obecné pedagogické praxe, - propojuje teoretické koncepty s pedagogickou praxí, - zdokonaluje komunikaci, hodnocení a práci se zpětnou vazbou, - posiluje vlastní profesní identitu a vědomí pedagogické role.
Způsoby řízení a reflexe praxe:	Seminář systematicky doprovází všechny formy pedagogické praxe v různých kurzech programu a zajišťuje jejich průběžnou individuální a skupinovou reflexi. Formy výuky: vedení reflexivního deníku; individuální konzultace s vyučujícím; skupinové sdílení a reflexe pedagogických situací, peer-feedback; případové studie pedagogických situací; simulace a nácvik situací; systematická reflexe vlastní pedagogické činnosti; formulace a volba strategií profesního rozvoje.
Způsob ověření naplnění cílů účastníky:	aktivní účast v seminárních diskusích a reflexivních aktivitách; zpracování strukturovaných reflexí (pozorovaná a realizovaná výuka); analýza pedagogických situací a jejich interpretace; formulace a obhajoba hodnocení výukové jednotky; průběžné vedení reflexivního portfolia
Stručná anotace předmětu/bloku/modulu:	Předmět představuje kontinuální reflexivní složku pedagogické praxe. Je zaměřen na systematický rozvoj reflexivní kompetence studujících prostřednictvím analýzy pedagogických situací, práce s dokumentací praxe, videozáznamy, a vrstevnickou zpětnou vazbou. Podporuje propojení teoretických poznatků s narůstající vlastní pedagogickou zkušeností a přispívá k rozvoji profesní identity studenta a jeho kompetencí v plánování, realizaci a hodnocení výtvarné edukace. interpretace pedagogických jevů v didaktickém kontextu rozvíjení schopnosti popsat a strukturovaně analyzovat výukovou situaci reflexe zkušenosti z praxe: vedení a využití záznamů z hospitací sdílení zkušeností z hospitační praxe založení, vedení a využití reflexivního portfolia Součástí předmětu je prezenční výuka kategorie PP v rozsahu 3 hodin primární postřehy z vyučovacích situací formulace základní reflexe pedagogické situace analýza a interpretace pozorovaných výukových situací – interakce, komunikace, klima třídy

Název předmětu/bloku/modulu v oblasti řízené a reflektované praxe:	Souvislá pedagogická praxe I.
Cíle předmětu/bloku/modulu a jejich návaznost na Kompetenční rámec:	Studující: Osvojují si a rozvíjejí schopnost plánovat, strukturovat a realizovat výuku výtvarných předmětů s ohledem na věkové, sociální a individuální potřeby žáků a na realitu výukové situace. Aplikují didaktické přístupy, metody a formy výuky specifické pro výtvarnou výchovu. Aplikují metody a postupy didaktické transformace zvoleného tématu v konkrétní pedagogické situaci V praxi si ověřují schopnost vedení tvůrčího procesu, zadávání úkolů a práci s různorodými výtvarnými materiály a technikami. Ziskávají zkušenost s řízením třídy, motivací žáků a podporou jejich tvořivého myšlení. Ziskávají zkušenost s organizací práce žáků v prostředí běžné školní učebny nebo odborné pracovní výtvarné výchovy. Rozvíjejí schopnost reflexe vlastní pedagogické činnosti a porozumění profesním kompetencím začínajícího učitele. Ziskávají zkušenost s dynamikou vyučovacího procesu a třídního kolektivu. Ziskávají zkušenost s pedagogickou dokumentací výuky: tvorba přípravy na vyučování; reflektivní komentáře; záznamy reakcí žáků apod.
Způsoby řízení a reflexe praxe:	Praxe je realizována ve spolupracujících školách smluvně zajištěných UMPRUM. Výběr školy probíhá v koordinaci s vedoucím praxe. Provázející učitel je studujícím přidělen na základě doporučení vedoucí/ho pedagoga praxe. Odpovídá za odborné vedení studujících, průběžné hodnocení praxí a závěrečné doporučení k zápočtu. Studující využívají ve výuce přípravy na výuku a další materiály a provázejícího pedagoga, mohou si připravit a realizovat dílčí úkoly nebo částečné změny; jejich povinností není připravit celé vyučovací jednotky. Studujícím se doporučuje podle možností absolvovat praxi ve dvojici. Tato organizace umožňuje přirozenou práci v tandemu a průběžné a neprodlené sdílení zkušeností a postřehů přesahujících možnosti záznamu. Podle možností hospitují na praxi studujících kromě vedoucích praxích i další vyučující programu. Celková reflexe a hodnocení praxí studujících je jedním z témat i výstupů Reflektivního semináře k pedagogické praxi.
Způsob ověření naplnění cílů účastníky:	Naplnění cílů Souvislé pedagogické praxe I. dokládají jednak prezentované výsledky (práce žáků, videozáznamy, poznámky a postřehy vyučujících, posudky provázejících učitelů), dále jsou hodnoceny a rozpracovány v rámci Reflektivního semináře k pedagogické praxi. Způsob zakončení a hodnocení Podmínkou zápočtu je: absolvování předepsaného rozsahu praxe; odevzdání portfolia (přípravy, hospitační záznamy, reflexe); doložení realizované výuky; kladné hodnocení provázejícího učitele; účast na reflektivním semináři.
Stručná anotace předmětu/bloku/modulu:	Souvislá pedagogická praxe I. je zaměřena na rozvoj pedagogických kompetencí prostřednictvím řízené praxe. Podporuje propojení teorie a praxe a rozvoj didaktických, komunikačních a organizačních dovedností studujících. Těžiště činnosti je v praktické výuce, kterou studující realizují v úzké součinnosti s provázejícími pedagogy, v úzké vazbě na jejich výukový program a související materiály k výuce. Studující se seznamují s běžným provozem výtvarné výuky, vyzkoušejí si procesy zadávání, realizace i hodnocení žákovské tvorby včetně formulace a uplatňování zpětné vazby (např. návrhy změn). Studující absolvují 12 hodin přímé výuky individuální nebo v tandemu a 12 hodin reflektivních činností individuálních a skupinových.

Název předmětu/bloku/modulu v oblasti řízené a reflektované praxe:	Výtvarné disciplíny v pedagogické praxi II.
Cíle předmětu/bloku/modulu a jejich návaznost na Kompetenční rámec:	Cílem předmětu je rozvíjet základní pedagogické a didaktické kompetence v návaznosti na Kompetenční rámec učitelů, zejména porozumění pedagogickým principům, rolím učitele a žáka a jejich aplikaci v plánování výuky. Studující by měli reflektovat své dosavadní pedagogické zkušenosti, pokusit se určit oblast dalšího profesního rozvoje a ověřit si možnosti využití motivačních a výtvarných metod v pedagogické praxi. Součástí předmětu je příprava výukové jednotky s jasně formulovanými cíli, vhodnými postupy a prostorem pro reflexi.
Způsoby řízení a reflexe praxe:	Řízené pedagogické pozorování má jasně stanovené cíle, které vycházejí z koncepce kurzu a dále ji rozvíjejí. Studenty provází garant kurzu, průběžně je podporuje a reflektuje s nimi zápisy z hospitací a pedagogických pozorování. V rámci reflektivního semináře studenti prezentují analýzy situací z praxe, identifikují a interpretují relevantní profesní kompetence a diskutují možné alternativní postupy. Deník praxe, záznamy i poskytovaná zpětná vazba tvoří součást pedagogického portfolia a dokumentují proces profesního učení studenta.
Způsob ověření naplnění cílů účastníky:	Naplnění cílů předmětu je ověřováno prostřednictvím komplexních simulačních úloh, v nichž účastníci samostatně plánují a následně reflektují výukové situace. Zpětná vazba lektora i skupinová supervize by měla ověřit porozumění pedagogickým principům.
Stručná anotace předmětu/bloku/modulu:	Předmět je zaměřen na prohloubení didaktických, pedagogických a lektorských kompetencí. Výuka systematicky propojuje teoretické poznatky s jejich aplikací v řízených výukových situacích, jako je například příprava a realizace krátkých výukových výstupů (mikrovyučování), vedení modelové výuky nebo nácvik konkrétních didaktických metod v simulovaných situacích.“ Důraz je kladen na tvorbu, realizaci a reflexi výukových aktivit, implementaci současných vzdělávacích strategií a rozvoj profesní autonomie studentů. Veškeré aktivity a výstupy předmětu jsou realizovány v rámci přímé výuky jako řízené pedagogické činnosti, zahrnující průběžné konzultace s vyučujícím, skupinovou práci a odborně vedenou reflexi. Tyto činnosti zahrnují zejména přípravu a realizaci výukových aktivit studentů v simulovaných výukových situacích (mikrovyučování) a řízené pedagogické pozorování s následnou analýzou a reflexí výuky.“ Tematické okruhy/hodiny Pokročilé motivační a aktivační strategie Aplikace teoretických modelů motivace v praxi, aktivní učení prostřednictvím návrhu, realizace a reflexe výukových aktivit, včetně jejich ověřování v simulovaných výukových situacích. Pokročilé metody ve výtvarné výchově Aplikace interpretačních a experimentálních přístupů (např. vizuální interpretace uměleckých děl, otevřené výtvarné zadání, práce s materiálem a médii) prostřednictvím návrhu, realizace a reflexe výtvarných a mediačních aktivit v simulovaných i modelových výukových situacích. Důraz je kladen na samostatnou tvorbu výukových zadání, jejich ověřování v praxi a následnou odbornou reflexi. Pokročilost spočívá v cíleném propojování tvůrčích, interpretačních a pedagogických postupů, v adaptaci metod na různé skupiny žáků a ve vědomé práci se vzdělávacími cíli a reflektivní složkou výuky. Pedagogické pozorování a jeho analýza Řízené pedagogické pozorování, analýza výukových situací a jejich interpretace v rámci seminární výuky. Formativní hodnocení Principy formativního hodnocení, analýza hodnoticích situací, tvorba a využití hodnoticích nástrojů. Příprava, realizace a analýza vlastní lekce Řízená tvorba přípravy, realizace výuky v simulovaném prostředí

	Individuální a skupinová analýza a reflexe Závěrečný didaktický projekt Je komplexní výstup, v němž student integruje didaktické, pedagogické a lektorské kompetence. Spočívá v návrhu výukové jednotky s jasně formulovanými cíli, vhodně zvolenými metodami a způsobem hodnocení, její realizací v simulované výukové situaci a následné strukturované reflexi. Projekt je prezentován v rámci výuky a podroben odborné diskusi a zpětné vazbě. Odborná diskuse a zpětná vazba Výsledky učení Po absolvování předmětu student: • vysvětluje principy didaktických a motivačních strategií • analyzuje a interpretuje pedagogické situace • navrhuje a realizuje výukové aktivity • aplikuje formativní hodnocení • vytváří strukturovanou přípravu výuky • reflektuje vlastní pedagogickou činnost a identifikuje oblasti profesního rozvoje Způsoby ověření studijních výsledků Naplnění cílů předmětu je ověřováno prostřednictvím realizace výukových aktivit, jejich prezentace, odborné diskuse a strukturované reflexe probíhající v rámci výuky. Poznámka k organizaci výuky Pedagogické pozorování je realizováno jako řízená seminární aktivita na základě stanovených kritérií a bezprostředně analyzováno v rámci výuky. Praktické výstupy vznikají za průběžné metodické podpory vyučujícího a ve spolupráci studentů.
--	---

Název předmětu/bloku/modulu:	Didaktické koncepty věd o umění
Cíle předmětu/bloku/modulu a jejich návaznost na Kompetenční rámec:	Formou řízených i spontánních tematických rozhovorů studující rozvíjejí kompetentní oborové uvažování o obsazích a formách dosavadních konceptů výkladu preferujících přehlednost a snadné nalézání souvislostí a příčin ve vývoji a proměnách umění. Vycházejí ze spontánního kritického pohledu na metody a formy výuky dějin a teorie umění na středních školách; objevují klišé a myšlenkové automatismy a vyhledávají nosné a životné koncepty a zkoumají jejich specifické vlastnosti a charakteristiky. Výuka inspiruje a podporuje otevřené uvažování studujících a motivuje je k opouštění stereotypů a automatismů a k rozvíjení badatelského pojetí oboru. Cílem předmětu je probudit zájem studujících o dějiny a teorie umění jako zdroj významných poznatků přesahujících hranice oborů.
Metody a formy výuky:	Interaktivní výklad, seminář; tematický rozhovor; skupinová práce; příprava, realizace a prezentace a evaluace samostatného didaktického projektu ve smíšených týmech.
Způsob ověření naplnění cílů účastníky:	Studující vytvoří jako kolektivní/skupinovou práci modelový tematický plán pro vybranou kapitolu/osobnost z dějin umění pro střední školu, respektující současné znalosti oboru, přístupy k obsahu a metody práce v oblasti dějin a teorie umění. Navrhnu konkrétní činnosti pro žáky, určí cíle aktivity a doporučí studijní zdroje pro žáky i pro vyučující, podle možností spolupráce se školou zkusí praktickou realizaci části společného didaktického projektu.
Stručná anotace předmětu	Předmět reaguje na přetrvávající pojetí dějin a teorie umění na středních školách jako snahu o vytvoření soustavného, na výčtu informací postaveného systému, který by měl poskytnout absolventům onen překonaný, ale stále často v rámci tradice žádaný „celkový přehled“. Se stopami tohoto pojetí se setkáváme u maturit i v podání posluchačů vysokých škol, kteří se v dobré snaze vstřebat a u zkoušky reprodukovat maximum informací často uchylují k používání zdánlivě usnadňujících klišé a vžitých nepřesných hodnocení a charakteristik. Představa dějin umění a s nimi souvisejících teorií jako převážně sourodého proudu dat a informací, který lze z jednoho úhlu pohledu učinit přehledným a srozumitelným, již dávno ve skutečnosti vzala za své. Předmět se zaměřuje na vyhledání a částečné řešení potřebných změn v pojetí středoškolských dějin a teorie umění, proto je otevřen i pro posluchače a absolventy těchto oborů na uměleckých vysokých školách. Je zaměřen na rozvoj současného uvažování o dějinách výtvarného umění jako o dynamickém, stále se proměňujícím organismu, který přináší nové a nečekané otázky i odpovědi a pohledy na zdánlivě uzavřené a zhodnocené kapitoly. Různá pojetí věd o umění (myšleny jsou dějiny umění, ale i teorie umění, filosofie umění apod.) zásadně ovlivňují budoucí vztah žáků k této kulturní a společenské oblasti a jejich schopnost chápat a tvořivě rozvíjet sdělení obsažená v uměleckých dílech. Program je nově otevřen i pro studující či absolventy magisterských oborů z oblasti dějin a teorie umění a připravuje je na budoucí pedagogické uplatnění na středních odborných školách či gymnáziích. Tematické okruhy 1) Musí být dějiny umění příběhem? Tradiční a alternativní koncepty konstruování dějin. Poznávací a metakognitivní obsahy umění. Pozice diváka a možnosti jeho participace 2 hodiny prezenčně Distanční výuka 1 hodina distančně Studijní opora k práci s textem Psychoanalýza v modernismu a psychoanalýza jako metoda (1. úvod k publikaci Umění po roce 1900) 2) Sociální funkce umění v historii a současnosti; jedinec a společnost; subverzivní pozice umění a umělce; umělec jako mluvčí, umělec jako osamělý pozorovatel 2 hodiny prezenčně Distanční výuka 1 hodina distančně Studijní opora k práci s textem Sociální dějiny umění: modely a pojmy (2. úvod k publikaci Umění po roce 1900)

	3) Komunikační funkce umění; umění jako komunikační a argumentační prostředek elit; umění jako stopa v dějinách 2 hodiny prezenčně Distanční výuka 1 hodina distančně Studijní opora k práci s textem Formalismus a strukturalismus (3. úvod k publikaci Umění po roce 1900) 4) Historické etapy demokratizace vzdělání a přístupu ke kultuře a umění; proměny společenských struktur v 19., 20. a 21. století a emancipace společenských vrstev a skupin; zeměpisná podmíněnost umění 2 hodiny prezenčně Distanční výuka 1 hodina distančně Studijní opora k práci s textem Poststrukturalismus a dekonstrukce (4. úvod k publikaci Umění po roce 1900) 5) Medializace světa / Nová skutečnost v médiích a související proměny uměleckých forem / Mediální gramotnost jako předpoklad vnímání díla / Umění bez hranic? 2 hodiny prezenčně Distanční výuka 2 hodiny distančně Studijní opora k shrnutí textů; vlastní interpretace a aktualizace vybraného tématu Výstupy studujících budou konzultovány s Katedrou dějin a teorie umění UMPRUM, konkrétně s Mgr. Jitkou Šosovou, Ph.D. Součástí předmětu je praxe v rozsahu 8 hodin – A2, B2, C2, D2. Studující společně připraví modelový časově omezený tematický plán pro konkrétní střední odbornou školu nebo gymnázium. Na základě náslechu v probíhajících hodinách (Praxe B) přizpůsobí svůj koncept možnostem školy a individuálně nebo v tandemu realizují dvouhodinovou výuku (Praxe A). V individuální (Praxe C) i skupinové (praxe D) reflexi vyhodnotí a porovnají průběh a výsledky výuky se svojí zkušeností.
Studijní literatura / zdroje / pomůcky:	Foster, H., Kraussová, R., et al. (2015). <i>UMĚNÍ PRO ROCE 1900</i>. Bratislava: Slovart. (vybrané kapitoly a studie) Bartlová, M. (2020), <i>Dějiny českých dějin umění 1945-1969</i>. Praha: Vysoká škola uměleckoprůmyslová v Praze. Bartlová, M. (2018) <i>Průvodce studiem dějin středověkého výtvarného umění</i>. Praha: UMPRUM. Další zdroje budou vybrány podle zaměření skupinových projektů

Název předmětu/bloku/modulu v oblasti řízené a reflektované praxe:	Souvislá pedagogická praxe II.
Cíle předmětu/bloku/modulu a jejich návaznost na Kompetenční rámec:	V průběhu druhé souvislé praxe studující získají zkušenost s realizací vlastního pedagogického záměru, didaktického projektu o rozsahu dvanácti vyučovacích hodin. Mají možnost sledovat a průběžně korigovat návaznost témat, která předkládají žákům, reflektují a vyhodnocují, v jaké míře si žáci osvojují nové skutečnosti a jak na ně i s časovým odstupem reagují. Průběžně zvažují vhodnost a přiměřenost zvolených metod a postupů, v případě potřeby vytvářejí a realizují alterace či zcela nová řešení. Praxi lze organizovat jako sled po sobě jdoucích a navazujících vyučovacích jednotek nebo ve dvou kratších časových úsecích porovnávat reakce žáků a spolupráci ve dvou různých třídních kolektivech.
Způsoby řízení a reflexe praxe:	Praxe je realizována ve spolupracujících školách smluvně zajištěných UMPRUM. Výběr školy probíhá v koordinaci s vedoucí/m praxe a s vedoucí/m závěrečné práce. Provázející učitel je zvolen v souladu s obsahem a zaměřením závěrečné práce. Odpovídá za odborné vedení studující/ho, průběžné hodnocení a závěrečný posudek. Příprava studujících na II. souvislou praxi je úzce propojena s psaním závěrečné práce. Studující vytvářejí k tématu své práce didaktický projekt, v procesu didaktické transformace vybírají a dále rozvíjejí a didakticky zpracovávají nosné myšlenky pro didaktický projekt vhodný pro zvolený typ školy a věk a zaměření žáků. Po konzultaci s vedoucí/m práce projekt během praxe realizují. Podle možností hospitují na praxi studujících i vyučující programu, ideálně vedoucí závěrečné práce nebo vedoucí praxi. Celková reflexe a hodnocení praxi studujících je jedním z témat i výstupů Reflektivního semináře k pedagogické praxi a v upravené podobě je součástí závěrečné práce.
Způsob ověření naplnění cílů účastníky:	Naplnění cílů Souvislé pedagogické praxe II. dokládají jednak prezentované výsledky (práce žáků, záznamy a dokumentace vyučovacích hodin, poznámky a postřehy vyučujících, doporučení a posudky provázejících učitelů), zaznamenané reflexe zúčastněných žáků), které jsou dále hodnoceny a rozpracovány v rámci Reflektivního semináře k pedagogické praxi. Způsob zakončení a hodnocení praxe: Podmínkou zápočtu je: absolvování předepsaného rozsahu praxe; doporučení provázejícího učitele k udělení zápočtu; prezentace portfolia (přípravy, hospitační záznamy, reflexe, dokumentace žakovské tvorby); doložení a reflexe realizované výuky;
Stručná anotace předmětu/bloku/modulu:	Souvislá pedagogická praxe II. završuje a uzavírá sled pedagogických praxí, které formují osobnost samostatně a tvořivě uvažujícího výtvarného pedagoga. Realizací, reflexí a evaluací vlastního didaktického projektu studující prokazují schopnost obstat v běžném provozu školy a vybudovat si vlastní stabilní profesní profil.

Název předmětu/bloku/modulu v oblasti řízení a reflektované praxe:	Reflektivní seminář k pedagogické praxi II.
Cíle předmětu/bloku/modulu a jejich návaznost na Kompetenční rámec:	Studující: - rozvíjí schopnost strukturované reflexe vlastní pedagogické činnosti; - analyzuje výukové situace ve vlastní činnosti z hlediska didaktiky výtvarné výchovy; - propojuje teoretické koncepty s vlastní pedagogickou praxí; - zdokonaluje komunikaci, hodnocení a práci se zpětnou vazbou; - vytváří a realizuje varianty a alterace k pedagogickým situacím ve vlastní praxi; - dále posiluje a rozvíjí profesní identitu a vědomí pedagogické role.
Způsoby řízení a reflexe praxe:	Seminář systematicky doprovází všechny souběžné formy pedagogické praxe a zajišťuje průběžnou reflexi. Obsah: vedení reflektivního deníku; individuální konzultace s vyučujícím; peer-feedback; případové studie pedagogických situací; systematická sebereflexe pedagogické činnosti; formulace strategií profesního rozvoje.
Způsob ověření naplnění cílů účastníky:	aktivní účast v seminárních diskusích a reflektivních aktivitách; zpracování strukturovaných reflexí (pozorovaná a realizovaná výuka); analýza pedagogických situací a jejich interpretace; návrh varianty nebo alterace uskutečněné nebo pozorované výuky; formulace a obhajoba hodnocení výukové jednotky; průběžné vedení reflektivního portfolia.
Stručná anotace předmětu/bloku/modulu:	Předmět představuje kontinuální reflektivní složku pedagogické praxe. Je zaměřen na systematický rozvoj reflektivní kompetence studujících prostřednictvím analýzy pedagogických situací, práce s dokumentací praxe, videozáznamy a vrstevnickou zpětnou vazbou. Podporuje propojení teoretických poznatků s narůstající pedagogickou zkušeností a přispívá k rozvoji profesní identity studenta a jeho kompetencí v plánování, realizaci a hodnocení výtvarné edukace. Umožňuje studujícím sdílet zkušenosti z realizace vlastních didaktických projektů. Obsah: záznam a reflexe vyučovacího celku (prohloubená reflexe a sdílení praxe); sdílení zkušeností z realizace vlastního didaktického projektu; práce s videozáznamy vlastní výuky; reflektivní rozhovor a peer-feedback; využití portfolia k evaluaci pokroku; aplikace reflektivních nástrojů při realizaci výuky; formulace a ověřování didaktických postupů; reagování na konkrétní pedagogické situace; analýza pedagogických situací včetně didaktických rozhodnutí; interpretace výukových jevů vzhledem k cílům a obsahu výuky; systematická sebereflexe pedagogické činnosti; formulace strategií profesního rozvoje a posilování profesní identity.

Název předmětu/bloku/modulu:	Podpůrná opatření v inkluzivní pedagogické praxi
Cíle předmětu/bloku/modulu a jejich návaznost na Kompetenční rámec:	Cílem předmětu je vybavit studující základními znalostmi a dovednostmi pro práci se žáky s potřebou podpůrných opatření v inkluzivním vzdělávacím prostředí a rozvíjet jejich schopnost diferencované a reflektované pedagogické praxe. Očekávané výsledky učení Po absolvování předmětu studující: - orientují se v systému podpůrných opatření a jejich stupních, - rozumějí charakteristice vybraných skupin žáků se SVP, - dokážou interpretovat doporučení školského poradenského zařízení, - navrhnou přiměřené úpravy výuky a hodnocení, - zohledňují sociální a kulturní kontext žáka při plánování výuky, - reflektují etické aspekty inkluzivního vzdělávání.
Metody a formy výuky:	Interaktivní přednáška, dialogické metody a cvičení, práce s případovými studiemi, reflektovaná terénní praxe
Způsob ověření naplnění cílů účastníky:	Požadavky k zakončení předmětu - absolvování praxe v předepsaném rozsahu, - odevzdání závěrečné práce obsahující: - stručnou kazuistiku (anonymizovaně) - návrh podpůrného opatření nebo diferenciaci - návrh lekce tvůrčího charakteru reagující na potřeby konkrétního žáka - odborně podloženou reflexi zvoleného postupu
Stručná anotace předmětu	Předmět poskytuje základní orientaci v systému podpůrných opatření ve vzdělávání a seznamuje studující s charakteristikou vybraných skupin žáků se speciálními vzdělávacími potřebami. Důraz je kladen na schopnost interpretovat doporučení školských poradenských zařízení a navrhnout adekvátní pedagogickou podporu v běžné výuce. Zvláštní pozornost je věnována podpoře žáků se sociálním znevýhodněním a žáků s odlišným mateřským jazykem, včetně interkulturní perspektivy a etických aspektů pedagogické práce. Obsah předmětu Prezenční část – tematické bloky: 1. Inkluzivní vzdělávání a systém podpůrných opatření Distanční výuka 2 hodiny distančně odborné pojmosloví, legislativní rámec stupně podpůrných opatření, KPO Prezenční výuka 2 hodiny prezenčně role učitele a asistenta pedagoga práce s doporučením ŠPZ 2. Charakteristika vybraných skupin žáků se SVP Prezenční výuka 3 hodiny prezenčně specifické poruchy učení poruchy pozornosti a chování poruchy autistického spektra žáci se sociálním znevýhodněním Distanční výuka 2 hodiny distančně žáci s odlišným mateřským jazykem mimořádně nadaní žáci 3. Sociální znevýhodnění, interkulturní pedagogika a etické aspekty 3 hodiny prezenčně škola jako sociokulturní instituce

	prevence stigmatizace a patologizace diferenciace výuky a hodnocení reflexe pedagogické role Součástí předmětu je praxe v rozsahu 4 hodin. Součástí praxe je: • hospitace nebo zapojení do podpůrné práce, • analýza anonymizované kazuistiky žáka, • návrh konkrétního podpůrného opatření či diferenciace výuky, • reflexe zkušenosti v návaznosti na teoretická východiska předmětu.
Studijní literatura / zdroje / pomůcky:	• Kolektiv autorů. <i>Katalog podpůrných opatření</i>. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2015–2017. • Lechta, Viktor (ed.). <i>Základy inkluzivní pedagogiky</i>. Praha: Portál, 2016. • Moree, Dana. <i>Než začneme s multikulturní výchovou</i>. Praha: Člověk v tísni, 2008. • Bendl, Stanislav; Vítková, Marie (eds.). <i>Inkluzivní vzdělávání v teorii a praxi</i>. Praha: Grada, 2016. • Vyhláška č. 27/2016 Sb., o vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami a žáků nadaných (v aktuálním znění). Dostupné online ZDE • <i>Metodiky práce s žákem se SVP pro pedagogy a asistenty pedagoga</i>. Portál inkluze v praxi [online]. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci [cit. 2026-01-31]. Dostupné online ZDE